

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Republicii Moldova, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SA „Viorica Cosmetic” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat al RM privind anularea deciziei nr. 345 din 08.10.2012,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 20 noiembrie 2012, reclamantul SA „Viorica Cosmetic” s-a adresat în ordinea contenciosului administrativ cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat al RM privind anularea în parte a deciziei nr. 345 din 08.10.2012, și anume a solicitat aplicarea amenzii numai de 2400 lei, dar nu în sumă de 146329 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la situația din 13.08.2012 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în persoana inspectorului Valeriu Procopi a efectuat un control prin metoda verificării totale a activității întreprinderii SA „Viorica Cosmetic”. Ca urmare a controlului efectuat a fost întocmit Actul de control nr. 5-660141 din 13.08.2012. Agentul economic SA „Viorica Cosmetic”, ne fiind de acord cu concluziile actului de control, în conformitate cu art. 246 din Codul Fiscal a prezentat în scris argumentarea dezacordului, însă cu regret n-a fost luată în considerație. La data de 08.10.2012 în persoana șefului adjunct al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Andrian Timotin și șefului adjunct Alexandra Bileac în prezența persoanelor de răspundere ale întreprinderii directorul general și contabilul-șef au adoptat decizia nr. 345 asupra cazului de încălcare a legislației în vigoare, prin care SA „Viorica Cosmetic!” a fost recunoscută culpabilă de încălcarea art. 123 Titlu IV “Accizele” din Codul Fiscal, precum, că nu s-au calculat și achitat de pentru apele de colonie în (perioadele fiscale iunie 2010 - iunie 2012) și art. 187 din Codul Fiscal, pentru întocmirea neconformă a declarațiilor privind accizele în perioada sus numită. Cu decizia dată, nu este de acord, pe care a și contestat-o. Conform deciziei date au fost aplicate amenzi în mărime de 146329,0

lei, fiind constituite din: 92791,0 lei - accize necalculate și achitate de la realizarea apei de colonie în perioada iunie 2010-iunie 2012; 5000,0 lei - pentru întocmirea neadecvată a dărilor de seamă; 7000,0 lei - amendă pentru prezentarea declarațiilor pentru accize; 27837,0 lei - amendă pentru diminuarea accizelor; 13701,0 lei - penalitate pentru neachitarea în termen a accizelor.

Astfel, reclamantul SA „Viorica –Cosmetic” consideră decizia emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ca fiind drept, nefondată, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației, a probelor puse la baza emiterii actului administrativ, urmînd a fi anulată parțial. Din amenzile enumerate, consideră, că întreprinderii trebuie să i se aplice numai amenda pentru întocmirea neadecvată a dărilor de seamă (în mărime de 200 lei pentru fiecare caz, dar numai mult de 5000 lei), și anume, anexelor la declarațiile privind TVA în sumă de 2400,0 lei (12 cazuri), sancțiune prevăzută de art. 257 alin. I din Codul Fiscal, în rest amenzile în sumă de 143929 lei s-au aplicat nelegal.

În cazul dat, este de menționat faptul, că în perioada care au fost supuse verificării documentele întreprinderii, SA „Viorica Cosmetic” a calculat și a achitat accize numai pentru mărfurile supuse accizelor, specificate în legislația în vigoare. Sunt mărfurile supuse accizelor, specificate în anexa la prezentul titlu, poziția tarifară - 330300 este specificat parfumuri și ape de toaletă cu cota accizului de 30 %.

De asemenea, Hotărîrea Guvernului nr. 1525 din 29.12.2007 “Cu privire la aprobarea Nomenclatorului mărfurilor Republicii Moldova” poziția tarifară 330300 include - Parfumuri și ape de toaletă, inclusiv 3303001 parfumuri și 330300900 -ape de toaletă, în rest alte mărfuri nu sunt indicate.

Totodată, menționînd, că conform Standartului 51578-2000 “Produse de parfumerie lichide”, aprobate prin ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 71 din 26.04.2007, confirmă faptul, că în Republica Moldova se produc: parfumuri, ape de parfum, ape de toaletă, apă de colonie și ape parfumate. Conform legislației în vigoare dintre aceste mărfuri se supun accizelor doar parfumurile și apele de toaletă.

În același timp, în scopul apărării dreptului lezat, administrația întreprinderii s-a adresat cu cerere prealabilă către șeful IFPS și Parlamentului RM, dar cu regret cerințele n-au fost satisfăcute, din care și motiv s-au determinat de-a înainta cererea de chemare în judecată, solicitînd anularea parțială a deciziei nr. 345 din 08.10.2012.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06.08.2013, acțiunea a fost admisă integral. S-a anulat integral actul emis de Inspectoratul Fiscal de Stat RM, și anume decizia nr. 345 din 08.10.2012.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a depus cererea de apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărîrii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. S-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06.08.2013, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care: s-a admis integral acțiunea intentată la cererea SA „Viorica Cosmetic”. S-a anulat parțial Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pe

mun. Chișinău nr. 345 din 08.10.2012, și anume s-a anulat punctele I, III, IV și subpunctele 2.2, 2.3 din punctul II, iar punctul 2.1 din punctul II se anulează parțial în partea aplicării amenzii pentru 25 de declarații privind accizele, cu modificarea sintagmei „37 de cazuri” cu sintagma „12 cazuri” și micșorarea sumei amenzii din 5000 lei în suma de 2400 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel consideră că instanța de fond a încălcat prevederile art. 240 alin. (3) CPC, conform căruia instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 04.02.2014, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al RM a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06.08.2013 cu emiterea unei noi hotărîri, prin care să se respingă integral acțiunea.

În argumentarea recursului recurentul a invocat argumentele de fapt expuse și în cererea de apel, totodată menționînd că instanța de apel nu a interpretat corect legea, nu a apreciat și nu a luat în considerare probele.

La data de 14.03.2014, intimatul SA „Viorica Cosmetic” a depus referință pe marginea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Republicii Molodova solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, neîntemeiat și nefondat.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Republicii Moldova, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SA „Viorica Cosmetic” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat al RM privind anularea deciziei nr. 345 din 08.10.2012.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea